ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 22ας Νοεμβρίου 2007 *

Στην υπόθεση C-260/05 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που ασκήθηκε στις 20 Ιουνίου 2005,

Sniace SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον J. Baró Fuentes, abogado,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι

η **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπούμενη από τους V. Kreuschitz και J. L. Buendía Sierra, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

υποστηριζόμενη από

τη **Δημοκρατία της Αυστρίας,** εκπροσωπούμενη από τον H. Dossi, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

τη **Lenzing Fibers GmbH,** πρώην Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG, με έδρα το Heiligenkreuz (Αυστρία),

το **ομόσπονδο κράτος του Burgenland,**

εκπροσωπούμενοι από τον U. Soltész, Rechtsanwalt,

παρεμβαίνοντες πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. Tizzano (εισηγητή), R. Schintgen, A. Borg Barthet και E. Levits, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 1ης Φεβρουαρίου 2007,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Sniace SA (στο εξής: Sniace) ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 14ης Απριλίου 2005, Τ-88/01, Sniace κατά Επιτροπής (Συλλογή 2005, σ. II-1165, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή της με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως 2001/102/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 2000, σχετικά με κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Αυστρία στη Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (ΕΕ 2001, L 38, σ. 33, στο εξής: επίδικη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Η Sniace είναι ισπανική εταιρία με κύρια δραστηριότητα την παραγωγή ινών κυτταρίνης (βισκόζη).

3 Κατά τον χρόνο εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως, η Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (στο εξής: LLG) ήταν θυγατρική της αυστριακής εταιρίας Lenzing AG, η οποία παράγει, μεταξύ άλλων, ίνες βισκόζης και modal. Η LLG δραστηριοποιούνταν στην παραγωγή και πώληση lyocell, ενός νέου τύπου συνθετικής ίνας κατασκευασμένης από καθαρή φυσική κυτταρίνη.

4 Με έγγραφο της 30ής Αυγούστου 1995, η Δημοκρατία της Αυστρίας γνωστοποίησε στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την πρόθεσή της να χορηγήσει κρατικές ενισχύσεις στην LLG για την κατασκευή εργοστασίου παραγωγής lyocell σε ένα βιομηχανικό πάρκο στο ομόσπονδο κράτος του Burgenland. Με το έγγραφο αυτό, οι αυστριακές αρχές διευκρίνιζαν ότι οι εν λόγω ενισχύσεις θα χορηγούνταν στο πλαίσιο του καθεστώτος περιφερειακών ενισχύσεων υπό τα στοιχεία N 589/95, το οποίο είχε εγκρίνει η Επιτροπή με έγγραφο της 3ης Αυγούστου 1995.

5 Με έγγραφο της 5ης Οκτωβρίου 1995, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Δημοκρατία της Αυστρίας ότι, εφόσον οι σχεδιαζόμενες υπό μορφή επιδοτήσεων ενισχύσεις υπάγονταν σε εγκεκριμένο καθεστώς, δεν ήταν αναγκαία η ατομική γνωστοποίησή τους, και, ταυτόχρονα, της συνέστησε να μη χορηγήσει ενισχύσεις υπό μορφή εγγυήσεων στην LLG χωρίς προηγουμένως να την ενημερώσει.

6 Στις 14 Οκτωβρίου 1998, η Επιτροπή κίνησε, βάσει ορισμένων πληροφοριών, την επίσημη διαδικασία εξετάσεως που προβλέπει το άρθρο 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ, στο εξής: επίσημη διαδικασία εξετάσεως) σχετικά με διάφορα μέτρα των αυστριακών αρχών υπέρ της LLG. Τα εν λόγω μέτρα συνίσταντο σε κρατικές εγγυήσεις για επιδοτήσεις και σε δάνεια ύψους 50,3 εκατομμυρίων ευρώ, σε πλεονεκτική τιμή 4,4 ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο για την κτήση 120 εκταρίων βιομηχανικής γης και εγγυήσεις σταθερών τιμών για παροχή υπηρεσιών κοινής ωφέλειας επί 30 έτη.

7 Τα λοιπά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και οι ενδιαφερόμενοι ενημερώθηκαν σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας αυτής και κλήθηκαν, με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 13ης Ιανουαρίου 1999 (ΕΕ C 9, σ. 6), να υποβάλουν τυχόν παρατηρήσεις τους. Η Αυστριακή Κυβέρνηση υπέβαλε τις παρατηρήσεις της με έγγραφα της 15ης Μαρτίου και της 16ης και 28ης Απριλίου 1999. Παρατηρήσεις υπέβαλαν επίσης το Ηνωμένο Βασίλειο και τρίτοι ενδιαφερόμενοι, μεταξύ των οποίων και η αναιρεσείουσα με έγγραφό της, της 12ης Φεβρουαρίου 1999.

8 Η Επιτροπή, αφού εξέτασε τα στοιχεία που της γνωστοποίησαν οι αυστριακές αρχές, ενημέρωσε, με έγγραφο της 14ης Ιουλίου 1999, την Αυστριακή Κυβέρνηση σχετικά με την απόφασή της, της 23ης Ιουνίου 1999, να επεκτείνει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως, ώστε να συμπεριλάβει τέσσερα άλλα μέτρα υπέρ της LLG. Επρόκειτο, συγκεκριμένα, για μία ad hoc ενίσχυση για επένδυση ύψους 0,4 εκατομμυρίου ευρώ για την αγορά οικοπέδου, για αφανή συμμετοχή στο εταιρικό κεφάλαιο, ύψους 21,8 εκατομμυρίων ευρώ, μη δυνάμενη να καταγγελθεί προ της παρελεύσεως 30 ετών και υπό μορφή αποδίδουσα 1 % ετησίως, ενίσχυση αγνώστου ύψους για τη δημιουργία ειδικής για τις ανάγκες της επιχείρησης υποδομής και περιβαλλοντική ενίσχυση ύψους 5,4 εκατομμυρίων ευρώ, η οποία είχε πιθανόν χορηγηθεί στο πλαίσιο μη σύμφωνης προς τις κείμενες διατάξεις εφαρμογής υφισταμένου καθεστώτος ενισχύσεων.

9 Με δεύτερη ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 4ης Σεπτεμβρίου 1999 (ΕΕ C 253, σ. 4), η Επιτροπή ενημέρωσε τα κράτη μέλη και τους ενδιαφερόμενους σχετικά με την επέκταση της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως και τους ζήτησε να υποβάλουν τυχόν παρατηρήσεις. Με έγγραφα της 4ης Οκτωβρίου 1999, η αναιρεσείουσα και η Αυστριακή Κυβέρνηση υπέβαλαν αντιστοίχως τις παρατηρήσεις τους. Παρατηρήσεις υπέβαλαν ακόμη οι λοιποί ενδιαφερόμενοι, καθώς και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου.

10 Στις 19 Ιουλίου 2000 η Επιτροπή εξέδωσε την επίδικη απόφαση. Με την απόφαση αυτή, αφενός, έκρινε ότι ορισμένα από τα επίμαχα μέτρα δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση και, αφετέρου, ενέκρινε τα λοιπά μέτρα ως ενισχύσεις συμβατές με τη Συνθήκη ΕΚ.

11 Το διατακτικό της αποφάσεως αυτής έχει ως εξής:

«*Άρθρο 1*

Η ενίσχυση την οποία χορήγησε η Αυστρία στην [...] (LLG), Heiligenkreuz, μέσω της χορήγησης εγγυήσεων ύψους 35,80 εκατομμυρίων ευρώ [εγγύηση από σύμπραξη ιδιωτικών και δημόσιων τραπεζών ανερχόμενη σε 21,8 εκατομμύρια ευρώ και τρεις εγγυήσεις από τη [...] (WHS) ανερχόμενες σε 1,4 εκατομμύρια ευρώ, 10,35 εκατομμύρια ευρώ και 2,25 εκατομμύρια ευρώ], μέσω τιμής μεταβίβασης γαιών ύψους 4,4 ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο για την απόκτηση 120 εκταρίων βιομηχανικής γης, μέσω εγγυήσεων σταθερών τιμών από το ομόσπονδο κράτος του Burgenland για την παροχή μέσων λειτουργίας και μέσω της χορήγησης ενίσχυσης αγνώστου ποσού υπό τη μορφή δημιουργίας υποδομών προοριζόμενων για την εταιρία δεν αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ.

Άρθρο 2

Η ενίσχυση την οποία είχε χορηγήσει η Αυστρία στην LLG μέσω της χορήγησης εγγύησης ύψους 14,5 εκατομμυρίων ευρώ από τη WiBAG συμφωνεί με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις εγγυήσεις που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή με [τα στοιχεία] N 542/95.

Η περιβαλλοντική ενίσχυση ύψους 5,37 εκατομμυρίων ευρώ συμφωνεί με τις κατευθυντήριες γραμμές για τη χορήγηση περιβαλλοντικών ενισχύσεων που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή με [τα στοιχεία] N 93/148.

Άρθρο 3

Οι επιμέρους ενισχύσεις τις οποίες είχε χορηγήσει η Αυστρία υπό τη μορφή ενίσχυσης ανερχόμενης σε 0,4 εκατομμύρια ευρώ για την απόκτηση γης και υπό τη μορφή αφανούς συμμετοχής ανερχόμενης σε 21,8 εκατομμύρια ευρώ είναι συμβατές με την κοινή αγορά.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Δημοκρατία της Αυστρίας.»

Η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

12 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Απριλίου 2001, η Sniace άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως και την καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα.

13 Με διάταξη της 18ης Φεβρουαρίου 2002, ο πρόεδρος του πέμπτου πενταμελούς τμήματος επέτρεψε στη Δημοκρατία της Αυστρίας, στην LLG και στο ομόσπονδο κράτος του Burgenland να παρέμβουν προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.

14 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Πρωτοδικείο, αφού αποφάσισε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το ζήτημα της ενεργητικής νομιμοποίησης της νυν αναιρεσείουσας, έκρινε την προσφυγή απαράδεκτη.

15 Το Πρωτοδικείο επισήμανε, κατ' αρχάς, με τη σκέψη 54 της αποφάσεως αυτής, ότι, εφόσον η επίδικη απόφαση απευθύνεται στη Δημοκρατία της Αυστρίας, πρέπει να εξεταστεί, σύμφωνα με το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, αν αφορά τη Sniace άμεσα και ατομικά.

16 Ως προς το αν η επίδικη απόφαση αφορά την αναιρεσείουσα ατομικά, το Πρωτοδικείο υπενθύμισε, με τη σκέψη 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου ότι τα υποκείμενα δικαίου που δεν καταλέγονται στους αποδέκτες μιας αποφάσεως μπορούν να ισχυριστούν ότι η εν λόγω απόφαση τα αφορά ατομικά μόνον αν θίγονται λόγω ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων τους ή λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη της αποφάσεως.

17 Εν συνεχεία, με τη σκέψη 56 της αποφάσεώς του, τόνισε ότι, όσον αφορά, ειδικότερα, τον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, έχει γίνει δεκτό ότι απόφαση της Επιτροπής περατώνουσα επίσημη διαδικασία εξετάσεως σχετικά με ατομική ενίσχυση αφορά ατομικώς, εκτός από την ωφεληθείσα επιχείρηση, και τις ανταγωνίστριές της που είχαν ενεργό ρόλο στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, εφόσον η θέση τους στην αγορά επηρεάστηκε ουσιωδώς από το μέτρο ενισχύσεως που αποτελεί το αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως (απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 1986, 169/84, Cofaz κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 391, σκέψη 25).

18 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο έκρινε, με τη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι πρέπει να εξεταστεί το κατά πόσον η συμμετοχή της αναιρεσείουσας στην επίσημη διαδικασία εξετάσεως και ο επηρεασμός της θέσεώς της στην αγορά είναι δυνατό να την εξατομικεύσουν, σύμφωνα με το άρθρο 230 ΕΚ.

19 Σχετικά με τη συμμετοχή της αναιρεσείουσας στην εν λόγω διαδικασία, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, με τη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο ρόλος της αναιρεσείουσας ήταν ασήμαντος για τους εξής λόγους:

[...] Αφενός, [η Sniace] δεν υπέβαλε καμιά καταγγελία στην Επιτροπή. Αφετέρου, φαίνεται ότι η διεξαγωγή της διαδικασίας αυτής δεν καθορίστηκε σε σημαντικό βαθμό από τις παρατηρήσεις που αυτή κατέθεσε με τα έγγραφα της 12ης Φεβρουαρίου και της 4ης Οκτωβρίου 1999 (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα απόφαση COFAZ κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 24). Έτσι, με τις παρατηρήσεις της, της 12ης Φεβρουαρίου 1999, η προσφεύγουσα αρκείται, κατ' ουσίαν, στην επανάληψη ορισμένων διαπιστώσεων που είχε κάνει η Επιτροπή στην απόφασή της περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως, σχολιάζοντάς τες συνοπτικώς, χωρίς να παρέχει κανένα συγκεκριμένο αποδεικτικό στοιχείο. Ομοίως, με τις παρατηρήσεις της, της 4ης Οκτωβρίου 1999, η προσφεύγουσα περιορίστηκε στη διαβεβαίωση, χωρίς να παράσχει την παραμικρή διευκρίνιση και χωρίς να προσκομίσει κανένα αποδεικτικό στοιχείο, ότι τα μνημονευόμενα στην απόφαση περί επεκτάσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως μέτρα αποτελούν κρατικές ενισχύσεις, οι οποίες πρέπει να κηρυχθούν ασύμβατες με την κοινή αγορά.»

20 Σχετικά με τον επηρεασμό της θέσεως της αναιρεσείουσας στην αγορά, το Πρωτοδικείο επισήμανε, κατ' αρχάς, με τη σκέψη 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα αποτελούντα το αντικείμενο της επίδικης αποφάσεως μέτρα αφορούν αποκλειστικώς εργοστάσιο παραγωγής lyocell, ενώ δεν αμφισβητείται ότι η αναιρεσείουσα δεν κατασκευάζει αυτό τον τύπο ίνας ούτε σχεδιάζει να πράξει κάτι τέτοιο στο μέλλον.

21 Εν συνεχεία, το Πρωτοδικείο εξέτασε, με τις σκέψεις 63 έως 78 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα επιχειρήματα που προέβαλε η αναιρεσείουσα, προς απόδειξη του ότι η επίδικη απόφαση μπορεί να επηρεάσει ουσιωδώς τη θέση της στην αγορά. Οι σκέψεις αυτές έχουν ως εξής:

«63 Πρώτον, με το δικόγραφο της προσφυγής της, [η προσφεύγουσα] διατείνεται κατ' ουσίαν ότι η βισκόζη και το lyocell βρίσκονται σε άμεση ανταγωνιστική σχέση.

64 Χωρίς να παρίσταται ανάγκη να αποφανθεί το Πρωτοδικείο, κατά το στάδιο της εξετάσεως του παραδεκτού, κατά τρόπο οριστικό, σχετικά με τον ακριβή προσδιορισμό της αγοράς των σχετικών προϊόντων, αρκεί η διαπίστωση ότι ο ισχυρισμός αυτός αποδυναμώνεται από διάφορα στοιχεία της δικογραφίας.

65 Αφενός, το lyocell παρουσιάζει ορισμένα φυσικά χαρακτηριστικά τα οποία σαφώς το διαφοροποιούν από την ίνα της βισκόζης. [...]

66 Ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι το lyocell μπορεί να υποκαθιστά τη βισκόζη "στις περισσότερες εφαρμογές" δεν είναι πειστικά θεμελιωμένος. [...]

67 Εξάλλου, ο εν λόγω ισχυρισμός διαψεύδεται από τη δήλωση της LLG κατά τη διάρκεια συμποσίου, την οποία η προσφεύγουσα επικαλείται προς στήριξη της θέσεώς της (σημείο 30 του δικογράφου της προσφυγής και παράρτημα 14 του ίδιου δικογράφου) και σύμφωνα με την οποία το lyocell αποτελεί "συμπληρωματική ίνα της οποίας οι εφαρμογές είναι διαφορετικές".

68 Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι η τιμή του lyocell είναι αισθητά υψηλότερη αυτής των ινών βισκόζης. [...]

69 Τέλος, σύμφωνα με τις δηλώσεις της προσφεύγουσας, οι μέθοδοι κατασκευής, αφενός, του lyocell, και, αφετέρου, των ινών βισκόζης διαφέρουν σημαντικά. [...]

70 Εν πάση περιπτώσει, έστω και αν υποτεθεί ότι υφίσταται άμεση ανταγωνιστική σχέση μεταξύ του lyocell και της ίνας βισκόζης, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα παρασχεθέντα από την προσφεύγουσα έγγραφα στοιχεία και, ειδικότερα, το περιλαμβανόμενο στο παράρτημα 14 του δικογράφου της προσφυγής της σημείωμα, δεν αποδεικνύουν επαρκώς κατά νόμο ότι η επίδικη απόφαση είναι δυνατόν να θίγει ουσιωδώς τη θέση της στην αγορά. Πράγματι, τα περιεχόμενα στο σημείωμα αυτό στοιχεία στηρίζονται επί αναποδείκτων αξιωμάτων όπως το γεγονός ότι η παραγωγή lyocell από την LLG έχει υποκαταστήσει, ύστερα από το 1997, στο σύνολό της, αυτήν της βισκόζης και ότι προορίζεται αποκλειστικώς για την ευρωπαϊκή αγορά. Εξάλλου, με το σημείωμα εκείνο, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι λόγω της [εκ μέρους της LLG] "προσφοράς, που αντιστοιχεί στο 3,5 % της αγοράς", έπαυσε, ύστερα από το 1997, να παράγει, και, επομένως να πωλεί, ορισμένες ποσότητες βισκόζης, χωρίς να θεμελιώνει τη θέση αυτή με το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο και χωρίς καν να παρέχει οποιαδήποτε εξήγηση σχετικά με τον τρόπο που αυτή έχει υπολογίσει τις ποσότητες αυτές. Υπό την ιδίαν έννοια, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι η εν λόγω "προσφορά" είχε ως συνέπεια "μεταβολή κατά ποσοστό τουλάχιστον [...] % της ισχύουσας στην αγορά τιμής".

71 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει την ύπαρξη, παράλληλα με το "καθαρό lyocell" και την προβισκόζη, "υποβαθμισμένων τύπων lyocell" που επίσης χαρακτηρίζει ως lyocell "κατώτερης ποιότητας". [...].

72 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν καθίσταται δυνατό να συναχθεί η ύπαρξη διαφορετικών ποιοτήτων lyocell. Ειδικότερα, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η προσφεύγουσα δεν παρέχει, εγγράφως, καμιά διευκρίνιση σχετικά με το τί καλύπτει η έννοια των "υποβαθμισμένων τύπων lyocell". Εξάλλου, δεν έχει σοβαρώς αμφισβητήσει τον επανειλημμένως προβληθέντα από την LLG και το ομόσπονδο κράτος του Burgenland κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ισχυρισμό σύμφωνα με τον οποίο δεν υφίσταται lyocell κατώτερης ποιότητας. [...]

73 Έστω και αν υποτεθεί ότι η LLG παράγει κατώτερης ποιότητας lyocell και ότι το πωλεί σε εξαιρετικά χαμηλές τιμές, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα

ουδόλως θεμελιώνει τη θέση της ότι αναγκάστηκε, όπως ήταν επόμενο, να μειώσει τις τιμές της όσον αφορά "προϊόντα ιδίας ποιότητας". Εξάλλου, η προσφεύγουσα ουδόλως δικαιολογεί τις ποσότητες καθώς και την προβαλλόμενη μείωση τιμών.

74 Τρίτον, η προσφεύγουσα, με το υπόμνημά της απαντήσεως και τις παρατηρήσεις της επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως, στηρίζεται περισσότερο στον ανταγωνισμό που υφίσταται μεταξύ της προβισκόζης και της βισκόζης. Διατείνεται ότι η θέση της στην αγορά θίγεται από το γεγονός ότι η LLG εμπορεύεται την προβισκόζη σε τιμές ανταγωνιστικές αυτών της βισκόζης και ότι, εν όψει της ανώτερης ποιότητας της πρώτης, οι πελάτες την προτιμούν έναντι της δεύτερης.

75 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα και πάλι αρκείται στην προβολή αστήρικτων ισχυρισμών

[...]

78 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν κατέδειξε κατά τρόπο πειστικό τους λόγους για τους οποίους η επίδικη απόφαση μπορούσε να θίγει τα θεμιτά συμφέροντά της επηρεάζοντας ουσιωδώς τη θέση της στην αγορά.»

22 Το Πρωτοδικείο κατέληξε, με τις σκέψεις 79 και 80 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, λαμβανομένων υπόψη του γεγονότος αυτού και του περιορισμένου ρόλου που διαδραμάτισε η αναιρεσείουσα κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, η επίδικη απόφαση δεν την αφορά ατομικώς και, επομένως, η προσφυγή πρέπει να κριθεί απαράδεκτη, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί εάν η επίδικη απόφαση την αφορά άμεσα.

Αιτήματα των διαδίκων

23 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Sniace ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση,

— να δεχθεί τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως ή, άλλως, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της ουσίας της διαφοράς,

— να δεχθεί την αίτηση λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που υπέβαλε η αναιρεσείουσα με έγγραφο της 16ης Οκτωβρίου 2001, καθώς και τις αιτήσεις για αυτοπρόσωπη παράσταση των διαδίκων, για εξέταση μαρτύρων και για διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, τις οποίες υπέβαλε η αναιρεσείουσα στις 20 Απριλίου 2001, και

— να καταδικάσει την καθής πρωτοδίκως στα δικαστικά έξοδα.

24 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει τους τρεις πρώτους λόγους αναιρέσεως ως απαράδεκτους ή, επικουρικώς, ως αβάσιμους,

— να απορρίψει τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως ως αβάσιμο και

— να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα ή,

— επικουρικώς, εάν η αίτηση αναιρέσεως γίνει δεκτή, να αναπέμψει τη διαφορά στο Πρωτοδικείο για να αποφανθεί αυτό επί της ουσίας της υποθέσεως.

25 Η Lenzing Fibers GmbH (στο εξής: Lenzing Fibers) και το ομόσπονδο κράτος του Burgenland ζητούν από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, καθώς και

— να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδά τους.

26 Η Δημοκρατία της Αυστρίας ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως αβάσιμη, και

— να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

27 Η Sniace προβάλλει τέσσερις λόγους προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως. Με τον πρώτο από αυτούς, προβάλλει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση βαρύνεται με πλάνη περί το δίκαιο, διότι έκρινε την προσφυγή απαράδεκτη, με το αιτιολογικό ότι η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε ότι η επίδικη απόφαση ενδέχεται να επηρεάσει ουσιωδώς τη θέση της στην αγορά. Με τον δεύτερο λόγο, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι έκρινε την προσφυγή απαράδεκτη, με το αιτιολογικό ότι ο ρόλος της αναιρεσείουσας κατά την επίσημη διαδικασία εξετάσεως ήταν ασήμαντος. Ο τρίτος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής ένδικης προστασίας. Ο τέταρτος λόγος, ο οποίος διαιρείται σε δύο σκέλη, αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, καθώς και από παράβαση ορισμένων διατάξεων του κανονισμού διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

28 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι έκρινε την προσφυγή της απαράδεκτη, με το αιτιολογικό ότι η αναιρεσείουσα δεν κατέδειξε κατά τρόπο πειστικό τους λόγους για τους οποίους η επίδικη απόφαση μπορούσε να θίξει τα θεμιτά συμφέροντά της, επηρεάζοντας ουσιωδώς τη θέση της στην αγορά.

29 Η αναιρεσείουσα προσάπτει, πρώτον, στο Πρωτοδικείο ότι δεν έλαβε υπόψη του ορισμένα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η ίνα lyocell, την οποία παράγει και εμπορεύεται η LLG, και η ίνα βισκόζης, την οποία παράγει και εμπορεύεται η Sniace, βρίσκονται σε άμεση ανταγωνιστική σχέση. Αφενός, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι η LLG εισήγαγε στην αγορά διαφορετικούς τύπους lyocell,

κατώτερης ποιότητας και χαμηλότερης τιμής, οι οποίοι είναι γνωστοί με την ονομασία «υποβαθμισμένο προϊόν του lyocell» και ανταγωνίζονται την ίνα βισκόζης σε ορισμένες εφαρμογές. Συναφώς, η διαπίστωση του Πρωτοδικείου, στη σκέψη 72 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν καθίσταται δυνατό να συναχθεί η ύπαρξη διαφορετικών ποιοτήτων lyocell» είναι ανακριβής υπό το πρίσμα των στοιχείων που προσκόμισε η αναιρεσείουσα πρωτοδίκως. Ειδικότερα, η διαπίστωση αυτή αναιρείται από τις δηλώσεις ενός εκ των διευθυνόντων της LLG, οι οποίες περιελήφθησαν σε άρθρο εξειδικευμένου περιοδικού, το οποίο έχει επισυναφθεί ως παράρτημα στο δικόγραφο της προσφυγής. Αφετέρου, κατά την αναιρεσείουσα, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε επαρκώς υπόψη του στοιχεία σχετικά με τη διάθεση στην αγορά, σε ανταγωνιστικές τιμές λόγω των επίμαχων ενισχύσεων, ενός μείγματος βισκόζης και lyocell, της προβισκόζης, η οποία ανταγωνίζεται άλλες ίνες, μεταξύ των οποίων και τη βισκόζη.

30 Δεύτερον, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη του τις κατωτέρω ειδικές περιστάσεις, οι οποίες την εξατομικεύουν σε σχέση με οποιονδήποτε άλλον επιχειρηματία:

— το ότι η Sniace ανήκει σε ένα «κλειστό κύκλο» δυνητικών ανταγωνιστών της LLG, δηλαδή επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα των ινών κυτταρίνης (lyocell, βισκόζη και modal), καθώς και

— την ύπαρξη πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας στην αγορά των ινών κυτταρίνης, με συνέπεια η αύξηση της παραγωγικής ικανότητας της LLG να επηρεάζει ευθέως και ουσιωδώς, από απόψεως ανταγωνισμού, την κατάσταση των παραγωγών που δραστηριοποιούνται στην εν λόγω αγορά.

31 Τρίτον, η αναιρεσείουσα αμφισβητεί τις επισημάνσεις του Πρωτοδικείου στις σκέψεις 70 και 77 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά τις οποίες, ακόμη και αν υποτεθεί ότι υφίσταται άμεση ανταγωνιστική σχέση μεταξύ lyocell και βισκόζης

ή μεταξύ προβισκόζης και βισκόζης, η Sniace δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο σχετικά με ζημίες ή άλλες αρνητικές συνέπειες που έχει υποστεί λόγω της επίδικης αποφάσεως. Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται, πάντως, ότι προσκόμισε τέτοια στοιχεία και, ειδικότερα, ένα έγγραφο, συνημμένο ως παράρτημα 14 στο δικόγραφο της προσφυγής, το οποίο περιείχε συγκεκριμένα στοιχεία σχετικά με τις ζημίες που υπέστη λόγω της διαθέσεως του lyocell στην αγορά σε τεχνητά χαμηλότερη τιμή.

32 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτος, καθόσον περιορίζεται σε αμφισβήτηση της εκ μέρους του Πρωτοδικείου εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών.

33 Η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Lenzing Fibers, και το ομόσπονδο κράτος του Burgenland ζητούν επίσης την απόρριψη αυτού του λόγου αναιρέσεως ως απαράδεκτου, διότι στηρίζεται σε νέα περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία, πολλές πτυχές του αφορούν το βάσιμο της επίδικης, και όχι της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και δεν αφορά μόνο νομικά ζητήματα, κατά παράβαση των επιταγών των άρθρων 225, παράγραφος 1, ΕΚ και 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

34 Κατ' αρχάς, διαπιστώνεται ότι, με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Sniace, αν και προβάλλει πλάνη περί το δίκαιο, αμφισβητεί στην πράξη την εκ μέρους του Πρωτοδικείου εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, ισχυριζόμενη ότι το Πρωτοδικείο δεν έλαβε επαρκώς υπόψη του ορισμένα γεγονότα και έγγραφα που η αναιρεσείουσα επικαλέστηκε πρωτοδίκως, προκειμένου να αποδείξει ότι η ίνα lyocell και η ίνα βισκόζης βρίσκονται σε άμεση ανταγωνιστική σχέση.

35 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι, κατ' αναίρεση, το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να εξακριβώνει τα πραγματικά περιστατικά ούτε, κατ' αρχήν, να εξετάζει τα αποδεικτικά στοιχεία που δέχθηκε το Πρωτοδικείο σε σχέση με τα περιστατικά αυτά. Εφόσον, δηλαδή, η προσκόμιση των αποδεικτικών αυτών στοιχείων ήταν νομότυπη και τηρήθηκαν οι γενικές αρχές του δικαίου και οι διαδικαστικοί κανόνες που διέπουν τη διεξαγωγή των αποδείξεων, το Πρωτοδικείο είναι το μόνο αρμόδιο να εκτιμήσει την αξία των αποδεικτικών στοιχείων που του έχουν υποβληθεί (απόφαση της 28ης Μαΐου 1998, C-7/95 P, Deere κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-3111, σκέψη 22, καθώς και της 25ης Ιανουαρίου 2007, C-403/04 P και C-405/04 P, Sumitomo Metal Industries και Nippon Steel κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. I-729, σκέψη 38). Επομένως, η εκτίμηση αυτή δεν αποτελεί νομικό ζήτημα υποκείμενο στον έλεγχο του Δικαστηρίου, με την επιφύλαξη της περιπτώσεως παραμορφώσεως του περιεχομένου των προσκομισθέντων ενώπιον του Πρωτοδικείου αποδεικτικών στοιχείων (αποφάσεις της 2ας Μαρτίου 1994, C-53/92 P, Hilti κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-667, σκέψη 42, καθώς και της 7ης Ιανουαρίου 2004, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-123, σκέψη 49).

36 Επομένως, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι παραδεκτός μόνον κατά το μέτρο που η αναιρεσείουσα επιδιώκει να αποδείξει ότι το Πρωτοδικείο παραμόρφωσε το περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων.

37 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι παραμόρφωση του περιεχομένου των αποδεικτικών μέσων υπάρχει όταν, χωρίς να διεξαχθούν νέες αποδείξεις, προκύπτει ότι η εκτίμηση των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων είναι προδήλως εσφαλμένη (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 6ης Απριλίου 2006, C-551/03 P, General Motors κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-3173, σκέψη 54, της 21ης Σεπτεμβρίου 2006, C-167/04 P, JCB Service κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-8935, σκέψη 108, καθώς και της 18ης Ιανουαρίου 2007, C-229/05 P, PKK και KNK κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2007, σ. I-439, σκέψη 37).

38 Όσον αφορά, πάντως, το επιχείρημα της Sniace ότι το Πρωτοδικείο παραμόρφωσε το περιεχόμενο συνημμένου στο δικόγραφο της προσφυγής άρθρου δημοσιευθέντος στο εξειδικευμένο περιοδικό «Textil Espress», κρίνοντας ότι από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν είναι δυνατό να συναχθεί η ύπαρξη διαφορετικών ποιοτήτων lyocell, αρκεί η επισήμανση ότι, καίτοι στο άρθρο αυτό γίνεται λόγος για διαφορετικές ποικιλίες ινών lyocell, τις οποίες διαθέτει στο εμπόριο η LLG,

εντούτοις, από τα αποσπάσματα του άρθρου αυτού, τα οποία παραθέτει η αναιρεσείουσα στην αίτηση αναιρέσεως, δεν προκύπτει, κατά τρόπον αναμφισβήτητο, όπως επισημαίνει η γενική εισαγγελέας στο σημείο 29 των προτάσεών της, ότι οι ποικιλίες αυτές είναι κατώτερης ποιότητας και ανταγωνίζονται από απόψεως τιμής τη βισκόζη. Κατά τα λοιπά, όπως επισήμανε το Πρωτοδικείο με τη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο άρθρο αυτό διευκρινίζεται ότι, σε σχέση με τη βισκόζη, το Iyocell αποτελεί «συμπληρωματική ίνα της οποίας οι εφαρμογές είναι διαφορετικές». Επομένως, το περιεχόμενο του εγγράφου αυτού δεν αναιρεί τη διαπίστωση του Πρωτοδικείου ότι δεν υπάρχει άμεση ανταγωνιστική σχέση μεταξύ βισκόζης και Iyocell.

39 Όσον αφορά, εν συνεχεία, τα προσκομισθέντα από τη Sniace στοιχεία σχετικά με τη βλάβη που υπέστη εξαιτίας της επίδικης αποφάσεως, τα οποία φέρεται να αγνόησε το Πρωτοδικείο, επισημαίνεται ότι το υπηρεσιακό σημείωμα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 14 του δικογράφου της προσφυγής και στο οποίο παραπέμπει η αναιρεσείουσα στην αίτηση αναιρέσεως, στηρίζεται στον μη αποδειχθέντα, όπως προκύπτει από την προηγούμενη σκέψη, ισχυρισμό περί άμεσης ανταγωνιστικής σχέσης μεταξύ ίνας βισκόζης και ίνας Iyocell.

40 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί εν μέρει ως απαράδεκτος και εν μέρει ως αβάσιμος.

Επί του δεύτερου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

41 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι έκρινε την προσφυγή της απαράδεκτη, με το αιτιολογικό ότι ήταν ασήμαντος ο ρόλος της κατά την επίσημη διαδικασία εξετάσεως, η οποία κατέληξε στην έκδοση της επίδικης αποφάσεως.

42 Η Sniace υποστηρίζει, κατ' αρχάς, ότι το Πρωτοδικείο έσφαλε, διότι εκτίμησε τον βαθμό της συμμετοχής της στη διαδικασία αυτή, στηριζόμενο στις σκέψεις 24 και 25 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Cofaz κ.λπ. κατά Επιτροπής, η οποία όμως αφορούσε διαφορετική περίπτωση από αυτή της υπό κρίση υποθέσεως. Η Sniace τονίζει, συναφώς, ότι, σε αντίθεση με την προσφεύγουσα στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η ως άνω απόφαση, δεν υπέβαλε καταγγελία, αλλά παρενέβη στη διαδικασία αυτή ως τρίτη ενδιαφερόμενη κατά την έννοια του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, αφού της ζήτησε η Επιτροπή να υποβάλει παρατηρήσεις. Επομένως, αυτό που έχει σημασία είναι ότι η Επιτροπή, αντλώντας πληροφορίες από την αναιρεσείουσα, της αναγνώρισε αντίστοιχο δικονομικό δικαίωμα, προστατευόμενο από τον κοινοτικό δικαστή.

43 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει, περαιτέρω, ότι, αντιθέτως προς τη διαπίστωση στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο ρόλος της στην επίσημη διαδικασία εξετάσεως δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ασήμαντος. Ειδικότερα, με τις παρατηρήσεις που υπέβαλε στην Επιτροπή, η Sniace επηρέασε αναμφισβήτητα την εξέλιξη της διαδικασίας αυτής, διότι συνέβαλε, μεταξύ άλλων, στην επέκτασή της σε άλλα μέτρα ενισχύσεως.

44 Τέλος, ακόμη και αν υποτεθεί ότι ο ρόλος της Sniace στην επίσημη διαδικασία εξετάσεως ήταν ασήμαντος, η αναιρεσείουσα αμφισβητεί ότι το στοιχείο αυτό και μόνον είναι ικανό να αποκλείσει την ενεργητική νομιμοποίησή της. Αντιθέτως, με την απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 1996, Τ-380/94, AIUFFASS και AKT κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-2169), το Πρωτοδικείο αναγνώρισε ρητώς ότι το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά αποφάσεως της Επιτροπής σχετικής με κρατικές ενισχύσεις δεν εξαρτάται από την έκταση της συμμετοχής του προσφεύγοντος διαδίκου στην επίσημη διαδικασία εξετάσεως. Αυτή η ερμηνευτική προσέγγιση δικαιολογείται, άλλωστε, από τον αναγκαστικά περιορισμένο ρόλο των τρίτων ενδιαφερομένων στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής. Συγκεκριμένα, οι τρίτοι ενδιαφερόμενοι δεν έχουν κανένα δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο της υποθέσεως και, επομένως, εξαρτώνται εν πολλοίς από τα στοιχεία που δημοσιεύει η Επιτροπή με την ανακοίνωση περί κινήσεως της εν λόγω διαδικασίας. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να προσαφθεί στην αναιρεσείουσα ότι δεν διατύπωσε παρατηρήσεις σχετικά με στοιχεία τα οποία η Επιτροπή δεν περιέλαβε στις ανακοινώσεις της περί κινήσεως και επεκτάσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως ή σε άλλα δημοσιευθέντα έγγραφα στα οποία η Sniace, ως τρίτη ενδιαφερόμενη, δεν είχε πρόσβαση πριν την έκδοση της επίδικης αποφάσεως.

45 Η Επιτροπή και η Αυστριακή Κυβέρνηση απαντούν ότι ο λόγος αυτός είναι απαράδεκτος, διότι κατατείνει στην αμφισβήτηση της εκ μέρους του Πρωτοδικείου εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών.

46 Επικουρικώς, η Επιτροπή προβάλλει ότι από την προπαρατεθείσα απόφαση Cofaz κ.λπ. κατά Επιτροπής προκύπτει ότι, για να είναι παραδεκτή η προσφυγή ανταγωνίστριας επιχειρήσεως κατά αποφάσεως εκδοθείσας κατόπιν επίσημης διαδικασίας εξετάσεως, πρέπει να πληρούνται σωρευτικά τρεις προϋποθέσεις:

— η ενδιαφερόμενη επιχείρηση πρέπει να είναι αυτή που υπέβαλε την καταγγελία βάσει της οποίας κινήθηκε η διαδικασία αυτή,

— η εξέλιξη της εν λόγω διαδικασίας πρέπει να έχει επηρεαστεί σε μεγάλο βαθμό από τις παρατηρήσεις της επιχειρήσεως αυτής,

— η επιχείρηση πρέπει να αποδείξει ότι η θέση της στην αγορά έχει επηρεαστεί ουσιωδώς εξαιτίας του οικείου μέτρου ενισχύσεως.

47 Ωστόσο, εν προκειμένω, η αναιρεσείουσα δεν πληροί καμία από τις προϋποθέσεις αυτές. Ειδικότερα, όσον αφορά την προϋπόθεση σχετικά με τον ρόλο που διαδραμάτισε η αναιρεσείουσα κατά την επίσημη διαδικασία εξετάσεως, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η Sniace, με τις παρατηρήσεις της, απλώς παράφρασε και υιοθέτησε το περιεχόμενο της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας αυτής, χωρίς να προσκομίζει κανένα πρόσθετο στοιχείο.

48 Κατά τη Lenzing Fibers και το ομόσπονδο κράτος του Burgenland, ο συγκεκριμένος λόγος αναιρέσεως είναι παντελώς αλυσιτελής στο πλαίσιο της παρούσας αιτήσεως αναιρέσεως. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την απόφαση της 23ης Μαΐου 2000, C-106/98 P, Comité d'entreprise de la Société française de production κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. I-3659), η συμμετοχή, έστω και ενεργός, στην επίσημη διαδικασία εξετάσεως δεν αρκεί για να αποκτήσει μια επιχείρηση ενεργητική νομιμοποίηση, εφόσον, σε κάθε περίπτωση, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, η θέση της στην αγορά δεν επηρεάζεται σημαντικά.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

49 Όπως υπομνήστηκε ανωτέρω, σχετικά με το παραδεκτό του υπό κρίση λόγου αναιρέσεως, από τα άρθρα 225, παράγραφος 1, ΕΚ και 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως περιορίζεται στα νομικά ζητήματα και πρέπει να στηρίζεται σε λόγους αντλούμενους από αναρμοδιότητα του Πρωτοδικείου, πλημμέλειες κατά την ενώπιόν του διαδικασία που θίγουν τα συμφέροντα του αναιρεσείοντος ή παραβίαση του κοινοτικού δικαίου από το Πρωτοδικείο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 16ης Μαρτίου 2000, C-284/98 P, Κοινοβούλιο κατά Bieber, Συλλογή 2000, σ. I-1527, σκέψη 30, καθώς και διατάξεις της 14ης Ιουλίου 2005, C-420/04 P, Γκούβρας κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-7251, σκέψη 48, και της 20ής Μαρτίου 2007, C-323/06 P, Καλλιανός κατά Επιτροπής, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή — Συλλογή 2007, σ. I-43*, σκέψη 10).

50 Εν προκειμένω, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν η Επιτροπή και η Κυβέρνηση της Αυστρίας, με τον υπό κρίση λόγο αναιρέσεως δεν αμφισβητείται η εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών από το Πρωτοδικείο, αλλά η ερμηνεία των προϋποθέσεων της ενεργητικής νομιμοποίησης τρίτων ενδιαφερομένων, στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο κατά την εξέταση της συμμετοχής της αναιρεσείουσας στην επίσημη διαδικασία εξετάσεως, και, επομένως, το ζήτημα που προβάλλεται είναι νομικό.

51 Κατά συνέπεια, ο λόγος αναιρέσεως είναι παραδεκτός κατά το μέτρο που στρέφεται κατά της εκ μέρους του Πρωτοδικείου εκτιμήσεως του βαθμού συμμετοχής της αναιρεσείουσας στην ως άνω διαδικασία.

52 Σχετικά με το βάσιμο του συγκεκριμένου λόγου αναιρέσεως, υπενθυμίζεται, κατ' αρχάς, ότι, κατά το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται να ασκήσει προσφυγή κατά αποφάσεως που απευθύνεται σε άλλο πρόσωπο μόνον αν η απόφαση αυτή το αφορά άμεσα και ατομικά.

53 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, τα υποκείμενα δικαίου που δεν είναι αποδέκτες μιας αποφάσεως μπορούν να επικαλεστούν ότι η εν λόγω απόφαση τα αφορά ατομικά μόνον αν η απόφαση αυτή τα θίγει λόγω ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων τους ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη της αποφάσεως (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937, 942, της 19ης Μαΐου 1993, C-198/91, Cook κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-2487, σκέψη 20, και της 13ης Δεκεμβρίου 2005, C-78/03 P, Επιτροπή κατά Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, Συλλογή 2005, σ. I-10737, σκέψη 33).

54 Στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, ειδικότερα, σε περίπτωση που ο προσφεύγων αμφισβητεί το βάσιμο αποφάσεως περί εκτιμήσεως ενισχύσεως, η οποία εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ ή κατόπιν επίσημης διαδικασίας εξετάσεως, η απόφαση θεωρείται ότι τον αφορά ατομικά εφόσον η ενίσχυση που αποτελεί το αντικείμενο της αμφισβητουμένης αποφάσεως επηρεάζει ουσιωδώς τη θέση του στην αγορά (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσες αποφάσεις Cofaz κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 22 έως 25, καθώς και Επιτροπή κατά Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, σκέψεις 37 και 70).

55 Συναφώς, έχει αναγνωριστεί, μεταξύ άλλων, ότι μια απόφαση της Επιτροπής με την οποία περατώνεται επίσημη διαδικασία εξετάσεως αφορά ατομικά, πέραν της δικαιούχου επιχειρήσεως, και τις ανταγωνίστριές της που είχαν ενεργό ρόλο στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, εφόσον το μέτρο ενισχύσεως που αποτελεί αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως επηρεάζει ουσιωδώς τη θέση τους στην αγορά (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσες αποφάσεις Cofaz κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 25, καθώς και Comité d'entreprise de la Société française de production κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 40).

56 Το Δικαστήριο έκρινε ότι η υποβολή, από μια επιχείρηση, της καταγγελίας βάσει της οποίας κινήθηκε η επίσημη διαδικασία εξετάσεως, η υποβολή παρατηρήσεων εκ μέρους της και το γεγονός ότι η διαδικασία εξετάσεως καθορίστηκε σε σημαντικό βαθμό από τις παρατηρήσεις της αποτελούν στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση της ενεργητικής νομιμοποίησης της επιχείρησης αυτής (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Cofaz κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 24 και 25).

57 Ωστόσο, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, δεν προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου ότι μια τέτοια συμμετοχή στην εν λόγω διαδικασία αποτελεί προαπαιτούμενο για να διαπιστωθεί ότι μια απόφαση αφορά μια επιχείρηση ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, και αποκλείει την επίκληση εκ μέρους της επιχειρήσεως αυτής άλλων ειδικών περιστάσεων που την εξατομικεύουν κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη της αποφάσεως.

58 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 58 και 78 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η επίδικη απόφαση δεν αφορά ατομικώς την αναιρεσείουσα με βάση δύο στοιχεία, δηλαδή, αφενός, τον ασήμαντο ρόλο της Sniace στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως και, αφετέρου, το ότι η Sniace δεν απέδειξε ότι η θέση της στην αγορά επηρεάζεται ουσιωδώς. Όσον αφορά, ειδικότερα, την εξέταση, στο πλαίσιο της αναλύσεως αυτής, του πρώτου από τα δύο αυτά στοιχεία, το Πρωτοδικείο επισήμανε, με τη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η αναιρεσείουσα είχε ασήμαντο ρόλο κατά την εν λόγω διαδικασία, διότι δεν υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή ούτε επηρέασε, με τις παρατηρήσεις της, τη διαδικασία αυτή σε μεγάλο βαθμό.

59 Διαπιστώνεται, εντούτοις, ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το Πρωτοδικείο, με τις ως άνω σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ανήγαγε την ενεργό συμμετοχή της αναιρεσείουσας στην επίσημη διαδικασία εξετάσεως σε αναγκαία προϋπόθεση ώστε να κριθεί ότι η επίδικη απόφαση αφορά την αναιρεσείουσα ατομικά, αυτή η πλάνη περί το δίκαιο δεν ασκεί επιρροή στην επίλυση της υπό κρίση διαφοράς.

60 Συγκεκριμένα, από την παρατεθείσα στις σκέψεις 54 και 55 της παρούσας αποφάσεως νομολογία προκύπτει ότι η αναιρεσείουσα όφειλε, σε κάθε περίπτωση, να αποδείξει ότι η επίδικη απόφαση είναι δυνατόν να επηρεάσει ουσιωδώς τη θέση της στην αγορά. Ωστόσο, στο πλαίσιο της ελεύθερης εκ μέρους του εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε ότι, εν προκειμένω, η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε ότι η επίδικη απόφαση είναι δυνατόν να θίξει τα θεμιτά συμφέροντά της, επηρεάζοντας ουσιωδώς τη θέση της στην αγορά. Για τους λόγους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 34 έως 40 της παρούσας αποφάσεως, κανένα από τα επιχειρήματα που ανέπτυξε η αναιρεσείουσα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως δεν είναι ικανό να ανατρέψει την κρίση αυτή.

61 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

62 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η Sniace υποστηρίζει ότι, απορρίπτοντας την προσφυγή της ως απαράδεκτη, το Πρωτοδικείο προσέβαλε το δικαίωμά της σε αποτελεσματική ένδικη προστασία, όπως αυτό κατοχυρώνεται από τη νομολογία των κοινοτικών δικαιοδοτικών οργάνων, καθώς και από τα άρθρα 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και από το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διακηρύχθηκε στη Νίκαια στις 7 Δεκεμβρίου 2000 (ΕΕ C 364, σ. 1). Κατ' ουσίαν, ενώ η εν λόγω απόφαση πάσχει διάφορα πρόδηλα σφάλματα, η αναιρεσείουσα δεν μπορούσε να ασκήσει κανένα ένδικο βοήθημα κατ' αυτής ενώπιον των εθνικών και των κοινοτικών δικαστηρίων.

63 Η Επιτροπή, η Lenzing Fibers και το ομόσπονδο κράτος του Burgenland θεωρούν ότι πρόσωπα όπως η αναιρεσείουσα, τα οποία μια απόφαση δεν τα αφορά άμεσα και ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, δεν μπορούν να επικαλεστούν την αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, προκειμένου να τους αναγνωριστεί δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά της αποφάσεως αυτής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

64 Υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, δεν μπορεί να αποκλειστεί η εφαρμογή των προϋποθέσεων του παραδεκτού προσφυγής ακυρώσεως λόγω του τρόπου με τον οποίον ερμηνεύει ο προσφεύγων το δικαίωμα σε αποτελεσματική έννομη προστασία (διάταξη της 8ης Μαρτίου 2007, C-237/06 P, Strack κατά Επιτροπής, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 108· βλ., επίσης, επ' αυτού, αποφάσεις της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-6677, σκέψη 44, της 1ης Απριλίου 2004, C-263/02 P, Επιτροπή κατά Jégo-Quéré, Συλλογή 2004, σ. I-3425, σκέψη 36, καθώς και διάταξη της 13ης Μαρτίου 2007, C-150/06 P, Arizona Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή — Συλλογή 2007, σ. I-39*, σκέψη 40).

65 Ειδικότερα, στον τομέα που αποτελεί αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι ιδιώτης τον οποίον δεν αφορά άμεσα και ατομικά σχετική με κρατικές ενισχύσεις απόφαση της Επιτροπής και του οποίου τα συμφέροντα δεν επηρεάζονται ενδεχομένως από το κρατικό μέτρο για το οποίο εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση, δεν μπορεί να επικαλεστεί το δικαίωμα σε αποτελεσματική ένδικη προστασία σε σχέση με την απόφαση αυτή (διάταξη της 1ης Οκτωβρίου 2004, C-379/03 P, Pérez Escolar κατά Επιτροπής, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 41).

66 Πάντως, από την εξέταση των δύο πρώτων λόγων αναιρέσεως προκύπτει, ότι, εν προκειμένω, ελλείπει η μία από τις δύο αυτές προϋποθέσεις, διότι η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε ότι η επίδικη απόφαση την αφορά ατομικώς.

67 Επομένως, η αναιρεσείουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει βασίμως ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το δικαίωμά της σε αποτελεσματική ένδικη προστασία. Κατά συνέπεια, ο συγκεκριμένος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τέταρτου λόγου αναιρέσεως

68 Ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως διαιρείται σε δύο σκέλη.

Επί του πρώτου σκέλους του τέταρτου λόγου αναιρέσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

69 Το πρώτο σκέλος του τέταρτου λόγου αναιρέσεως αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης δικονομικής μεταχειρίσεως, οφειλόμενη στο ότι, σε διάστημα λίγων μηνών, το ίδιο τμήμα του Πρωτοδικείου αποφάνθηκε επί δύο παρόμοιων υποθέσεων κατ' αντίθετο τρόπο όσον αφορά την ενεργητική νομιμοποίηση τρίτων που έχουν παρέμβει σε επίσημη διαδικασία εξετάσεως κρατικών ενισχύσεων. Ειδικότερα, η Sniace αναφέρεται στην απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2004, T-36/99, Lenzing κατά Επιτροπής (Συλλογή 2004, σ. II-3597), με την οποία κρίθηκε παραδεκτή η προσφυγή της Lenzing AG κατά αποφάσεως της Επιτροπής σχετικά με ενισχύσεις που χορήγησαν οι ισπανικές αρχές στη Sniace. Πάντως, το Πρωτοδικείο κατέληξε στην κρίση αυτή βασιζόμενο σε περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία τα οποία, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, κρίθηκαν, αντιθέτως, αλυσιτελή. Επομένως, δύο παρόμοιες περιπτώσεις κρίθηκαν με διαφορετικό τρόπο, χωρίς η διαφοροποίηση αυτή να δικαιολογείται αντικειμενικά.

70 Απαντώντας στα επιχειρήματα αυτά, η Επιτροπή υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, ότι έχει ασκήσει αναίρεση κατά της προπαρατεθείσας αποφάσεως Lenzing κατά Επιτροπής (C-525/04 P), υποστηρίζοντας ότι η Lenzing AG δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις της νομολογίας περί ενεργητικής νομιμοποίησης, διότι η επίμαχη στην υπόθεση αυτή απόφαση δεν την αφορούσε ατομικά. Επομένως, κατά την Επιτροπή, σε περίπτωση αποκλίσεως μεταξύ των δύο αποφάσεων του Πρωτοδικείου, πρέπει να δοθεί αντίθετη λύση από αυτή που προτείνει η αναιρεσείουσα, δηλαδή ότι αμφότερες οι προσφυγές είναι απαράδεκτες.

71 Περαιτέρω, η Επιτροπή, η Lenzing Fibers και το ομόσπονδο κράτος του Burgenland προβάλλουν ότι η αρχή της ισότητας δεν έχει εν προκειμένω εφαρμογή, λόγω ορισμένων αντικειμενικών διαφορών μεταξύ των δύο υποθέσεων. Ειδικότερα, η ενίσχυση που χορηγήθηκε στο πλαίσιο της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Lenzing κατά Επιτροπής, αφορούσε την αγορά της βισκόζης, στην οποία η δικαιούχος επιχείρηση και η προσφεύγουσα ήταν ανταγωνίστριες, ενώ, στην υπό κρίση υπόθεση, η εγκριθείσα ενίσχυση αφορά αποκλειστικά την παραγωγή lyocell, αγορά στην οποία η Sniace δεν έχει παρουσία. Εξάλλου, σε σχέση με τον ρόλο της Sniace στην υπό κρίση υπόθεση, η προσφεύγουσα στην υπόθεση Lenzing κατά Επιτροπής είχε πολύ πιο ενεργό ρόλο, διότι είχε υποβάλει την καταγγελία βάσει της οποίας κινήθηκε η διοικητική διαδικασία και προσκόμισε συμπληρωματικά στοιχεία κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

— Εκτίμηση του Δικαστηρίου

72 Ακόμη και αν υποτεθεί ότι το να αποκλίνει το Πρωτοδικείο από ερμηνεία που δέχθηκε με προηγούμενη απόφασή του μπορεί να συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και, ως εκ τούτου, λόγο αναιρέσεως, επισημαίνεται ότι, εν προκειμένω, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η Sniace, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι υπήρξε διαφορετική μεταχείριση παρόμοιων περιπτώσεων.

73 Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την ελεύθερη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο με τις σκέψεις 61 έως 78 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η Sniace δεν παρήγε ούτε σκόπευε να παράγει ίνες lyocell και, επιπλέον, δεν τεκμηρίωσε άλλους λόγους για τους οποίους η επίδικη απόφαση θα μπορούσε, ενδεχομένως, να επηρεάσει ουσιωδώς τη θέση της στην αγορά. Συναφώς, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 59 των προτάσεών της, η περίπτωση της Sniace διακρίνεται σαφώς, ως προς ένα καθοριστικό στοιχείο, από αυτή της προσφεύγουσας στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Lenzing κατά Επιτροπής. Συγκεκριμένα, στην υπόθεση εκείνη, η προσφεύγουσα βρισκόταν σε άμεση ανταγωνιστική σχέση με τη δικαιούχο της ενισχύσεως στην οικεία αγορά, γεγονός το οποίο το Πρωτοδικείο έκρινε ως καθοριστικό στο πλαίσιο της εξετάσεως της ενεργητικής νομιμοποιήσεώς της να ασκήσει προσφυγή κατά της Επιτροπής.

74 Υπό τις συνθήκες αυτές, η αναιρεσείουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί την εν λόγω απόφαση, προκειμένου να αποδείξει τυχόν παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Επομένως, το πρώτο σκέλος του τέταρτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί του δεύτερου σκέλους του τέταρτου λόγου αναιρέσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

75 Με το δεύτερο σκέλος του τέταρτου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι παρέβη τα άρθρα 64 και 65 του Κανονισμού Διαδικασίας, διότι δεν δέχθηκε τα αιτήματα της Sniace για τη λήψη μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, σχετικά με την προσκόμιση στοιχείων και εγγράφων τα οποία ήταν, κατ' αυτήν, αναγκαία, προκειμένου να διευκρινιστούν ορισμένες πτυχές της υποθέσεως. Ομοίως, το Πρωτοδικείο αγνόησε τα αιτήματα της αναιρεσείουσας για αυτοπρόσωπη παράσταση των διαδίκων, καθώς και για την ακρόαση μαρτύρων και εμπειρογνωμόνων.

76 Η Επιτροπή, η Lenzing Fibers και το ομόσπονδο κράτος του Burgenland απαντούν ότι, κατά πάγια νομολογία, οι αποφάσεις με τις οποίες απορρίπτονται ή γίνονται δεκτά τα υποβαλλόμενα από τους διαδίκους αιτήματα για μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας είναι απόρροια ελεύθερης εκτιμήσεως εκ μέρους του Πρωτοδικείου και, επομένως, δεν υπόκεινται, κατ' αρχήν, στον αναιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

77 Όσον αφορά την εξέταση από το Πρωτοδικείο των υποβαλλόμενων από διάδικο αιτημάτων για λήψη μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας και για διεξαγωγή αποδείξεων, υπενθυμίζεται ότι το Πρωτοδικείο είναι αποκλειστικά αρμόδιο να κρίνει την ενδεχόμενη ανάγκη συμπληρώσεως των πληροφοριακών στοιχείων επί των υποθέσεων των οποίων επιλαμβάνεται. (αποφάσεις της 10ης Ιουλίου 2001, C-315/99 P, Ismeri Europa κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 2001, σ. I-5281, σκέψη 19, της 7ης Οκτωβρίου 2004, C-136/02 P, Mag Instrument κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-9165, σκέψη 76, καθώς και της 28ης Ιουνίου 2005, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-5425, σκέψη 67).

78 Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο έχει κρίνει, μεταξύ άλλων, ότι, ακόμη και όταν μια υποβληθείσα με το δικόγραφο της προσφυγής αίτηση εξετάσεως μαρτύρων εκθέτει με ακρίβεια τα πραγματικά περιστατικά για τα οποία επιβάλλεται εξέταση μαρτύρων και τους λόγους που δικαιολογούν την εξέτασή τους, εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να εκτιμήσει τη χρησιμότητα της αιτήσεως σε σχέση με το αντικείμενο της διαφοράς και την αναγκαιότητα εξετάσεως των προταθέντων μαρτύρων (απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1998, C-185/95 P, Baustahlgewebe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-8417, σκέψη 70, προπαρατεθείσα απόφαση Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 68, καθώς και διάταξη της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, Marlines κατά Επιτροπής, C-112/04 P, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή σκέψη 38).

79 Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο ορθώς έκρινε, με τη σκέψη 81 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα στοιχεία της δικογραφίας και οι εξηγήσεις που δόθηκαν κατά την προφορική διαδικασία αρκούσαν προκειμένου να αποφανθεί επί της διαφοράς, χωρίς να απαιτείται η λήψη περαιτέρω μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας

80 Δεδομένου ότι το δεύτερο σκέλος του τέταρτου λόγου αναιρέσεως είναι προδήλως αβάσιμο, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

81 Από το σύνολο των προηγουμένων σκέψεων προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί, διότι ουδείς από τους προβληθέντες λόγους αναιρέσεως ευδοκίμησε.

Επί των δικαστικών εξόδων

82 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118 του κανονισμού αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, αν υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η αναιρεσείουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής, της Lenzing Fibers και του ομόσπονδου κράτους του Burgenland.

83 Κατά την παράγραφο 4, πρώτο εδάφιο, του άρθρου 69, η οποία επίσης εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του προαναφερθέντος άρθρου 118, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Επομένως, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, αποφασίζεται να φέρει η Δημοκρατία της Αυστρίας τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει τη Sniace SA στα δικαστικά έξοδα.

3) Η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(υπογραφές)